

другият казалъ, че кога купува отъ пазаръ спестява, защото въ село били скъпи. Първият се изсмѣлъ: азъ пъкъ ида не защото ми е нужно пестене, но да направя кефа.

- Макаръ, че имашъ стока и хамбаритѣ ти пращатъ отъ храна, но и за тебе спестяванието не е излишно казалъ **вторият**.

- Има да ямъ и да оставя до деветъ колѣна. Защото да пестя!

- Нищо не се знай. Подъ небе сме. Ти поспестявай, да свикнешъ съ по-малко, че нека артиса.

- Нѣма да живѣя два пъти я! - се измѣ^{сѣ}лъ първият.

Дѣдо Господъ като старецъ, стоялъ на близо и ги слушалъ.

- На ли тѣй, Старче, - гордо започналъ Първият. На ли азъ съмъ правъ?

Старецътъ ги изгледалъ добродушно и мълчаливо посочилъ съ прѣстъ, че правото е на страната на другия.

- И ти ще си нѣкой пистия. - се измѣялъ първият. Ще умрешъ съ отворени очи... Тогазъ като си живѣлъ толкова какво си разбралъ отъ живота!

- Щомъ съмъ по-старъ, повече съмъ патилъ. А пати-